În județul Caraș-Severin

OFENSIVĂ GENERALĂ PENTRU REDRESAREA SPORTULUI

„Cetatea de foc"... Vă mai amintiți de piesa, purtind acest titlu, inspirată „din pulsațiile inimii mereu tinere, din preocupările oamenilor cu voință de titani ai Reșiței"? Cuvintele dintre ghilimele, aparținind autorului, dramaturgul Mihail Davidoglu, au fost rostite, recent, în fața unui auditoriu de citeva mii de locuitori ai orașului de pe malurile Birzavei.

Cind a venit în Reșița, acum aproape douăzeci de ani, pentru a imortaliza, într-o operă literară, un crimpei din viața furnaliștilor și oțelarilor, Mihail Davidoglu — după cum ne mărturisea — a rămas surprins, în aceeași măsură, de preocuparea pentru sport a copiilor, tinerilor și chiar a celor mai virstnici. Așa incit, spunea scriitorul, „aș fi fost tentat să scriu și o piesă avind ca subiect sportul".

Reșița, iar acum întregul județ, are într-adevăr, o tradiție sportivă. Ne-am convins de lucrul acesta nu numai răsfoind presa vremii, nu numai citind documente de arhivă, dar în mod special discutind cu mulți, cu foarte mulți oameni. Se mîndresc cu toții de timpurile — nu prea îndepărtate — cind boxul reșițean, luptele, tenisul de masă și atletismul atrăgeau în arenă, în săli și pe terenurile de sport, mii de muncitori.

Firește, nu apelăm la amintirile trecutului pentru a dovedi, cumva, că sportul nu mai face acum parte din viața reșițenilor. Dimpotrivă, am văzut tineri muncitori din orașul reședință a județului, din Anina, din Bocșa, tineri ai numeroaselor școli profesionale, care, după orele de producție, se dăruiesc cu aceeași pasiune uneia sau alteia dintre ramurile sportive. Totuși, comparind prezentul cu ceea ce a fost sportul de masă numai cu zece ani în urmă, trebuie să observăm un anume regres. Cauza? În primul rind, am spune noi, datorită faptului că în ultimii 5—7 ani au fost dezafectate aproape 20 de baze sportive, dotate cu absolut tot ce le era necesar pentru competiții republicane. Neamenajindu-se altele în locul celor dispărute, amatorii de sport, la început oarecum derutați, s-au împăcat în cele din urmă cu situația, zicindu-și că acesta le este „destinul".

Amintind că între timp populația municipiului a sporit simțitor, este cu atit mai necesară ieșirea din impas și găsirea unor soluții care să permită celor citorva zeci de mii de muncitori, celor peste 16 000 de tineri încadrați în învățămintul elementar, profesional și de cultură generală, celor peste 1 000 de ingineri și 500 de profesori — practicarea sportului.

„Ne gindim și chiar am pornit o ofensivă generală pentru redresarea sportului" — ne spunea, recent, tovarășul Ion Sfercocea, prim-secretar al Comitetului municipal Reșița al P.C.R., primarul municipiului.

Așadar „destinul" sportului reșițean nu este de a rămine în anonimat. De altfel, ca urmare a măsurilor întreprinse, unele discipline ale sportului de performanță s-au și reafirmat: box, înot, lupte, tenis de masă.

Ce este, însă, de făcut cu sportul de masă? Se observă și în acest domeniu o evidentă înviorare. Una cite una reapar, modernizate, vechile baze sportive sau altele noi. La Reșița, după cum bine se știe, funcționează un bazin de înot, o modernă sală de sport, un stadion cochet. Acum se lucrează la amenajarea, în vecinătatea orașului, a două lacuri pe care vor pluti ambarcațiuni de diferite tipuri. La Oțelul Roșu — orașul cel mai bine dotat din punct de vedere al bazelor sportive — se practică mai multe discipline în cele trei săli de sport, pe cele trei stadioane, la bazinul de înot, la sala de popice.

La Bocșa, situația este aproape identică. Boxul, în primul rind, și apoi luptele, au reintrat, în acest oraș, în drepturile ce li se cuveneau. O sală modern amenajată, două stadioane, mai multe terenuri de tenis de cimp găzduiesc zilnic, de dimineață pină seara, numeroase competiții și întreceri de masă. De altfel, despre sportul în Bocșa vom reveni într-un alt articol.

★

Iată, deci, că acolo unde sportul — altă dată preocupare majoră a locuitorilor — era sortit dispariției, el renaște datorită preocupării tuturor factorilor chemați să pună umărul la dezvoltarea lui. Organizațiile U.T.C., de pionieri, sindicatele, cadrele didactice — și nu pe ultimul plan consiliile locale de educație fizică și sport — și-au propus ca obiectiv imediat redresarea generală a sportului. Tovarășul Ilie Pătruică, președintele C.J.E.F.S. Caraș—Severin, ne spunea: „Primul pas a fost făcut. Organele locale de partid și de stat ne-au întins mina, oferindu-ne întregul sprijin pentru ca sportul să reintre în drepturile sale".

Cit de îndrăgostiți de sport sînt locuitorii, ne-am convins, nu de mult, și cu ocazia unor intilniri dintre ei și un grup de sportivi fruntași. Însoțindu-i pe atleta Cornelia Popescu, vicecampioană europeană (indoor) la săritura în înălțime, pe antrenorul emerit Gh. Zimbreșteanu și pe maestrul emerit al sportului Roland Guneș — component al echipei României de handbal, campioană mondială — la citeva intilniri cu elevi, muncitori, sportivi de performanță, aceștia au trezit reșițenilor și mai mult pasiunea pentru sport. De altfel, toți cei trei au și fost invitați și au devenit membri de onoare ai Ateneului tineretului din Reșița, inaugurat recent.

Ion GAVRILESCU

CICLISM ÎN ANONIMAT! CINE ESTE DE VINĂ?

● Program judicios de pregătire = formă sportivă bună

● De ce se întîrzie selecționarea lui Emil Rusu?

● O competiție ce se dispută în Capitală, cu startul și sosirea în... județul Ilfov!

„Cupa F.R. Ciclism", prima competiție rutieră oficială a anului, ne-a prilejuit o serie de constatări. În primul rînd, trebuie scos în evidență faptul că *rutierii — îndeosebi cei din lotul reprezentativ — se găsesc într-o formă sportivă superioară perioadei corespunzătoare a anilor trecuți.* Această stare de lucruri ar putea surprinde, cunoscînd faptul că pînă în 1969 cicliștii noștri au beneficiat, în timpul iernii, de un stagiu de pregătire în țările calde ale Africii. Există, totuși, o explicație. *Alergătorii români soseau pe continentul african în ajunul unor competiții de o dificultate chiar mai mare decit a acelora pentru care se pregăteau. Abordind aceste întreceri dure cu un antrenament sumar, ei își supuneau organismul la eforturi prea mari care, apoi, influențau negativ pregătirea și evoluția din competițiile primei părți a anului.* Acum, beneficiind, în țară, de o vreme blîndă, cicliștii noștri au putut intra treptat — așa cum este indicat — în efortul competițional, au alergat mult în compania colegilor lor de la cluburi și prin aceasta au obținut, pe căi firești, forma sportivă, contribuind, în același timp, la micșorarea decalajului dintre lotul reprezentativ și restul rutierilor. Dar, *nu trebuie să se înțeleagă, din cele spuse, nici o clipă că sîntem împotriva deplasărilor pe timp de iarnă în țările calde. Opinia noastră este că ELE SÎNT NECESARE, numai că aceste stagii trebuie să fie de pregătire și nu de participare la tururi cicliste cu mii de kilometri, pe trasee accidentate și în compania unor alergători care s-au antrenat special și se află în maximum de formă sportivă.*

De altfel, ajungind la acest punct, este momentul să spunem că *planificarea pregătirii alergătorilor români pentru marile competiții internaționale se face în funcție de oferte, UNEORI la ÎNTÎMPLARE, reușitele — ca și în cazul de față — fiind tot întîmplătoare.*

Și acum o altă constatare. *PORȚILE LOTULUI NAȚIONAL SÎNT PREA STRAȘNIC ZĂVORÎTE.* Deși (*în vorbe*) oricine poate intra în lot — în baza performanțelor obținute — *în fapt, LUCRUL ACESTA NU ESTE SUSȚINUT DE MĂSURI.* De pildă, *Emil Rusu se dovedește în acest început de sezon mai bun decit în anii trecuți. El a cîștigat o competiție („Cupa Olimpia") și o etapă în „Cupa F.R.C.". Este adevărat că în alte întreceri a avut o comportare modestă. Antrenorii, tehnicienii și membrii federației știu însă că el intră greu în formă, că — în general — în prima parte a sezonului de primăvară nu realizează performanțe deosebite. În același timp, este știut de toată lumea că, în ciuda unor carențe, el este, totuși, unul dintre cei mai valoroși cicliști din țara noastră, dacă nu chiar cel mai bun. Pe baza acestor date, COLEGIUL DE ANTRENORI PUTEA SĂ-L INCLUDĂ PE LISTA SELECȚIONABILILOR.* Mai ales *cind în actualul lot se află și oameni cu perspective reduse, cum este, de pildă, Ion Cosma.* Am pus în discuție această chestiune pentru că *AR FI REGRETABIL CA ÎN ACEST AN — CÎND PUTEM REUNI O ECHIPĂ NAȚIONALĂ VALOROASĂ PENTRU „CURSA PĂCII" — SĂ RATĂM O POSIBILITATE RARĂ.*

În sfîrșit, o problemă de ordin organizatoric. Ne exprimăm și de această dată nemulțumirea față de modul cum sînt organizate starturile și sosirile în întrecerile de fond. În „Cupa F.R.C.", ca și în marea majoritate a celorlalte competiții oficiale, alergătorii au luat startul și și-au disputat sprinturile finale în afara Capitalei. Joi și vineri, ei au plecat de la km 11,5 (șoseaua Urziceni), iar sîmbătă de la km 13,5 (șoseaua Olteniței) la mai puțin de 50 m de placa ce indica intrarea pe teritoriul județului Ilfov. Bineînțeles, sosirile au fost programate în aceleași locuri. Cui folosește această nonpropagandă pentru sportul cu pedale? *Cine are de cîștigat din faptul că rutierii își dispută întîietatea în condiții proprii alpiniștilor? De ce nu se fac diligențele necesare, de ce nu se insistă și, la nevoie, de ce nu se reclamă forurilor în drept faptul că organele de circulație nu-și dau avizul pentru onorarea competițiilor cicliste?*

Hristache NAUM

PERSPECTIVA TOTALITĂȚII OMULUI

(Urmare din pag. 1)

ne în care s-a șters frontiera dintre ceea ce aparține corpului și ceea ce revine facultăților sufletului — n-a fost o simplă plăsmuire de visători, ci o concepție concretă, palpabilă, reală. Omul se considera ca parte a unui întreg, fragment dintr-un ansamblu, o unitate vremelnică, desprinsă din eternitatea indestructibilă a lumii înconjurătoare.

Spre deosebire, însă, de ideea rinascimentală concretizată în faimoasa formulă „Homo universalis", seducătoare și ambițioasă prin pretenția ei de amplă semnificație, dar restrînsă, în fond, numai la sfera cunoașterii intelectuale din om, disprețuind trupul și atributele lui ca elemente inferioare și impure, vechea Grecie a exprimat făptura omenească sub multiplele ei fațete spirituale și instinctuale, afective și pasionale, platonice și senzuale, cu o seninătate și înțelepciune jupiteriană. Dar modelul elin e numai un imbold sau poate o tentație, nu însă un exemplu de imitat întocmai. Căci nici o formă de veritabilă trăire nu poate fi transplantată sau reprodusă ca atare, desprinsă din împrejurările specifice care i-au dat cindva naștere.

Înfăptuirea totalității omului prin integrarea virtuților corpului, a conținutului agonistic și sportiv cuprins în civilizația umană, va constitui, fără îndoială, marea lecție a viitorului. Firește, poate nu a unui viitor prea apropiat. Ar fi desigur fără noimă să situăm calendaristic o asemenea vocație compensatoare a năzuinței organismului, dar ea se va impune neîndoios, la fel ca un adevăr al vieții. Și nu e de loc nevoie să fii profet al optimismului pentru a face astfel de pronosticuri. Ar trebui mai degrabă să fii poet și să evoci, ca Montherlant, în paginile fremătătoare din „Olimpicele", aspirația spre desăvîrșire a tînărului atlet, cind mitul bărbăției sportive se confundă cu pretinsele sfîșieri ale firii: „Să izbutești totul pentru a trăi totul, să trăiești totul spre a cunoaște totul, să cunoști totul pentru a înțelege totul, să înțelegi totul spre a exprima totul".

Limitați de optica propriilor noastre preocupări, nedesprinși încă de o anumită inerție, ca și de o serie de idei preconcepute, nu sîntem încă suficient de pregătiți pentru a face față suflului de noutate al viitorului. E greu de conceput acea lume de mîine, cu profilul ei modificat de vastul proces de „cibernetizare", în care psihologii și educatorii vor întîmpina, în mod paradoxal, dificultăți în legătură cu sistematizarea imenselor rezerve de timp liber aflate atunci la dispoziția membrilor societății. Căci, oricît de ciudat ar putea să pară, capacitatea de utilizare a timpului disponibil e relativ restrînsă pentru fiecare ins, încît integrarea psihologică și socială a individului nu va ridica în viitor mai puține probleme decit expansiunea demografică sau tehnologică.

Proiectîndu-se pe un fundal atit de transformat față de cel de astăzi, omul va căuta noi puncte de reper, orientîndu-se după scheme de comportare pe care abia le bănuim. E în convingerea cercetătorilor, nu numai a vizionarilor, că participarea nemijlocită a fiecărei persoane la o formă de activitate sportivă va rezolva nu numai prisosul de timp liber din societatea de mîine, dar va adăuga și o altă dimensiune individului, descoperind minții nenumărate și fertile căi de dezvoltare. Evident, condiția fundamentală rămîne participarea activă, identificarea cu exercițiul fizic și nu simpla devorare a spectacolului sportiv în care, în pofida interesului stîrnit pe planul psihic, simțurile și diversele părți ale corpului rămîn pasive, excluse de la concentrarea, efortul și conduita riguroasă cerute de normele culturii fizice.

Integrarea ființei umane într-un climat de viață atit de complex, în care robusta sănătate intelectuală regăsește bucuria primitivă a simțurilor sub semnul atotcuprinzător al unității organismului își va afla oricum făgașul. Vor fi desigur greutăți, nu puține șovăieli, un drum șerpuitor cu înaintări și retrageri ca fluxul și refluxul mării, căci lupta pentru adevăr este o trudă fără sfîrșit.

Mîine, la handbal

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI — MINERUL BAIA MARE

În Capitală, pe terenul Tineretului va avea loc mîine, cu începere de la ora 17, partida restantă din campionatul masculin de handbal dintre echipele Universitatea București și Minerul Baia Mare. Ținînd seama că Minerul este amenințată să intre în zona retrogradării și că în ambele echipe evoluează o serie de jucători internaționali, întîlnirea se anunță interesantă.

CLASAMENTELE DIVIZIEI A

MASCULIN

1. Dinamo	19	17	2	1613-1282	36
2. Steaua	19	16	3	1519-1261	35
3. „U" Cluj	19	14	5	1252-1264	33
4. „U" Tim.	19	12	7	1470-1409	31
5. I.E.F.S.	19	10	9	1275-1285	29
6. Polit. Buc.	19	10	9	1339-1261	29
7. I.C.H.F.	19	8	11	1391-1483	27
8. Rapid	19	8	11	2050-1454	27
9. Polit. Bv.	19	7	12	1264-1483	26
10. Polit. Gl.	19	6	13	1380-1436	25
11. Comerțul Tg. Mureș	19	5	14	1236-1418	23
12. Voința Buc.	19	1	18	1210-1461	20

FEMININ

1. Rapid	17	16	1	1147- 853	33
2. Politehnica	17	15	2	1289- 919	32
3. I.E.F.S.	18	12	6	1070- 963	30
4. Voința Bv.	17	9	8	984- 991	26
5. Mureșul	17	8	9	947- 950	25
6. A.S.A. Cluj	17	8	9	967-1143	25
7. Crișul	17	7	10	951- 986	24
8. Constr.	17	6	11	847- 891	23
9. Progresul	17	5	12	891-1030	22
10. „U"	18	0	18	847-1223	18

„CUPA SPORTUL"

1. Steaua 168, 2. Dinamo 166, 3. „U" Cluj 132, 4. „U" Timișoara 118, 5. Politehnica București 107, 6. I.E.F.S. 98, 7. Rapid 85, 8. I.C.H.F. 79, 9. Politehnica Galați 74, 10. Politehnica Brașov 55, 11. Comerțul 54, 12. Voința 31.

Curaj, dar în limitele chibzuinței

„Cupa primăverii" la motocros, desfășurată pe Dealul Muscelului de lingă Cimpina, ne-a oferit unul dintre cele mai frumoase concursuri din ultimii ani. Participare numeroasă și valoroasă, un traseu dificil (care le-a solicitat alergătorilor toate cunoștințele), dispute palpitante, răsturnări ale favoriților, nevoiți apoi să ia cursa... de la capăt pentru a sosi pe un loc fruntaș — iată numai citeva dintre caracteristicile întrecerilor ultimei reuniuni.

Cunoscuții motocrosiști Ștefan Chițu (Steaua) și Constantin Goran (Poiana Cimpina) s-au numărat printre principalii animatori, cucerind admirația celor aproape 10 000 de spectatori, pînă în momentul cînd curajul și îndemînarea lor n-au mai mers mînă în mînă cu sportivitatea. Astfel, urmărindu-l pe fruntașul cursei, C. Dovids, campionul țării, Șt. Chițu, a trecut spectaculos de o serie de adversari valoroși, pînă la C. Goran, care a răspuns tuturor tentativelor de depășire, întreprinse de alergătorul stelist, prin manevre periculoase. De altfel, Goran, fiind mai mult preocupat să nu-i dea lui Chițu cale liberă, s-a lovit de un alt concurent și a căzut. În manșa a II-a, deși ajuns din urmă cu un tur (regulamentar trebuia să facă loc pentru a fi depășit), Goran i-a făcut din nou obstrucții lui Chițu. Acesta s-a enervat și la o săritură și-a „placat" adversarul, punîndu-l la pămînt și expunîndu-l unei grave răniri.

După părerea noastră, nu trebuie să ne oprim prea mult asupra problemei vinovaților, ci să atragem atenția tuturor că astfel de acte nechibzuite se pot solda cu accidente grave. Să le prevenim, pînă nu e prea tîrziu.

Tr. IOANIȚESCU

„PRO-SO-PUL! PRO-SO-PUL!"

Unii dintre boxerii prezentanți în ring de A.S.A. Tîrgu Mureș, în întîlnirea cu Dinamo București, au reușit să facă față situației (Ocică a cîștigat, iar Bucur Dumitru ar fi meritat decizia), dar cei mai mulți s-au dovedit lipsiți de resurse tehnice și fizice, trebuind să fie abandonați de arbitru sau de propriul lor antrenor, în clipa cînd nu mai exista nici o îndoială asupra deznodămîntului final, și orice moment în plus de luptă nu le putea aduce decit prejudicii.

Cele mai puține pretenții le aveam, oricum, de la Ion Stanca, al cărui adversar nu era nimeni altul decit... Ion Monea, multiplul nostru campion național. Speriat, boxerul din Tîrgu Mureș n-a schițat nici cel mai mic gest ofensiv, pentru a nu-l „supăra" pe Monea și a se expune apoi represaliilor acestuia.

Dinamovistul și-a dat seama că Stanca este învins dinainte, în primul rînd de propria sa spaimă. Și nu l-a supus la încercări prea grele, mulțumindu-se să puncteze ușor. În schimb, unii spectatori au avut o atitudine profund nesportivă, scandind, din clipa începerii meciului, „Pro-so-pul! Pro-so-pul!" și anihilind în felul acesta și puținele resurse psihice ale lui Stanca.

Este supărător și acel persiflant „Ați mîncat bătaie", pe care îl auzim uneori la sfîrșitul unei întreceri sportive, dar și mai condamnabilă este această manifestare a unei părți din galerie, de natură să zdruncine moralul unuia dintre sportivi, să-l împiedice pe acesta să-și apere mica sau marea șansă pe care o are în întrecerea ce este chemat s-o susțină.

J. B.

SE PROFILEAZĂ IERARHIA ECHIPELOR ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL DE POLO

După cea de a II-a etapă turneu, disputată sîmbătă și duminică la Oradea și Cluj, s-a consumat un sfert din campionatul național de polo. S-au înregistrat din nou scoruri mari între echipele situate în fruntea clasamentului și cele din a doua jumătate.

Iată rezultatele înregistrate: Dinamo — Voința Cluj 9—3 (4—2, 2—0, 2—0, 1—1), Steaua — Vag. Arad 6—3 (2—0, 2—0, 1—2, 1—1), Dinamo — Politehnica Cluj 7—1 (3—0, 1—0, 1—0, 2—1), Voința — Progresul 5—2 (2—1, 1—0, 0—0, 2—1), Steaua — Crișul 15—0 (0—0, 6—0, 5—0, 4—0), Progresul — Politehnica 5—3 (2—0, 1—0, 1—2, 1—1), Crișul — Vagonul 6—5 (2—0, 0—2, 2—1, 2—2), Voința — Politehnica 5—4 (0—0, 1—0, 3—3, 1—1), Rapid — I.E.F.S. 7—2 (2—0, 4—1, 0—1, 1—0), I.E.F.S. — Olimpia Oradea 5—5 (1—2, 3—1, 0—1, 1—1), Rapid — Olimpia 8—2 (2—0, 2—0, 1—1, 3—1).

CLASAMENT

1. Dinamo	4	4	0	0	41— 5	8
2. Steaua	4	4	0	0	37— 3	8
3. Rapid	4	4	0	0	30— 6	8
4. Voința	4	4	0	0	17—16	8
5. Progresul	4	3	0	1	18—10	6
6. Crișul	5	2	0	3	15—35	4
7. I.E.F.S.	4	1	1	2	11—21	3
8. Olimpia	5	0	1	4	12—42	1
9. Vagonul	[illegible]	0	0	4	11—24	0
10. Politehnica	4	0	0	4	8—26	0

CAMPIONATUL DE HOCHEI

(Urmare din pag. 1)

STEAUA — TÎRNAVA 14—0 (5—0, 3—0, 6—0)

Au marcat: Gheorghiu (3), Varga (2), Constantinescu (2), Iordan, Biro, Sgincă, Popescu, Ștefanov, Fodorea, Calamar.

Matineul hocheistic s-a aflat la discreția absolută a campionilor. Scorul ne scutește de orice comentariu.

I.P.G.G. — AGRONOMIA CLUJ 8—1 (2—0, 2—1, 4—0)

Geologii au făcut, indiscutabil, cel mai bun joc de pînă acum în actualul campionat. Ei au evoluat cu energie și inteligență, au țesut pe gheață o plasă savantă de pase, au șutat puternic și precis. Nu-i vorbă că studenții clujeni le-au oferit o replică neașteptat de palidă, s-au resemnat repede, abandonînd armele lor principale: forța și angajamentul fizic. Ei plătesc, probabil, tribut efortului disperat făcut cu o zi înainte, în partida cu Dinamo, cînd au încercat să obțină o revanșă care le era, practic, peste puteri.

Au marcat: Păduraru (3), Niță (2), Rociu, Tăbăcaru și Nuțu de la I.P.G.G., respectiv Texe.

ȘCOALA SPORTIVĂ DIN M. CIUC A CÎȘTIGAT „CUPA SPERANȚELOR"

Partida decisivă a competiției juniorilor mici a prilejuit un meci foarte animat între hocheiștii Școlii sportive din Miercurea Ciuc și Metalul Rădăuți, două formații nu numai ambițioase, dar posedînd și un remarcabil bagaj de cunoștințe tehnice. Deși conduși cu 4—2, hocheiștii din Miercurea Ciuc au găsit resurse să remonteze, beneficiind, în persoana lui Mikloș, de un excelent realizator (4 goluri). Scor final: 5—4 (2—1, 0—2, 3—1). Egale în clasament, egale în întîlnirile directe, cele două echipe au fost departajate de golaverajul general, favorabil cu un punct Școlii sportive.

Pentru locurile 3—4: Dinamo — Constructorul 5—3 (2—0, 3—2,

Microinterviu în familie

LA PORȚILE PERFORMANȚEI

„Cum am ajuns voleibalist? Fără să-mi dau seama. Odată l-am dus sacoșa fratelui meu mai mare, Tiberiu, care era în echipa liceului. Am rămas cu el pînă la sfîrșitul antrenamentului. Pe atunci eram de-o șchioapă și nu mă băga nimeni în seamă. Începuse să-mi placă și veneam deseori să-i văd pe băieți jucînd, chiar dacă alergam doar după mingile răzlețite. Uneori profesorul Laurențiu Stilea mă punea să dau băieților cîte o pasă la fileu, pînă ce la un moment dat a descoperit că „am mînă" și că mă mai deșirasem. Apoi..."

Un început datorat întîmplării, pe care tînărul din fața mea, elevul într-a douăsprezecea de la Liceul 2 din Rm. Vîlcea, Dragoș Popescu — un băiat înăltuț, bine legat, cu trăsături expresive peste care plutește aproape tot timpul un zîmbet frumos, copilăresc — mi-l rezumă în vorbe puține, simplu și firesc, trecîndu-și din cînd în cînd mîna peste frunte pentru a-și ridica o șuviță rebelă, sîcîitoare. Discuția o pornisem chiar în mijlocul familiei și poate de aceea fața i se îmbujorase peste măsură, iar scaunul parcă îl frigea. Mai ales cînd tatăl său a desfăcut dintr-un dosar-mapă colecția de diplome obținută de prisle în cei 11 ani de școală, în privire i-a apărut o nuanță de reproș. Nu-i place să fie lăudat.

— Cum a fost în Bulgaria, Dragoș? — încercăm să-l scoatem din încurcătură, evocînd momentul cel mai semnificativ pentru el în acest an.

— Nici nu știu cum am ajuns acolo. De fapt, eu nu trebuia să plec cu reprezentativa de tineret. Voiam să învăț pentru bacalaureat și pentru admiterea în facultate. Mă dusesem pînă la București și, aflînd că sînt acolo băieții m-au „demascat" antrenorului de la lot, care m-a „înhățat"... Mi-a plăcut turneul de la Sofia...

— Apropo, felicitări pentru cupa pentru cel mai bun coordonator de joc, cu care te-ai întors.

Roșește din nou, înclină capul în semn de mulțumire și zîmbetul îi stăruie mai mult pe buze. Pentru o clipă devine visător, rememorînd poate momentul cînd a primit primul său trofeu internațional... Sau poate se întoarce cu gîndul la bronzul obținut la europenele de la Tallin, la „argintul" speranțelor olimpice...

— M-au bucurat întotdeauna succesele lui sportive, dar și mai mult cele la învățătură, intervine tatăl său. Acum e băiat mare. Trebuie să plece la facultate și nu știu de ce, dar încerc un sentiment de teamă. N-aș vrea ca, departe fiind de noi, să-și neglijeze cariera. De aceea vă cer un sfat în direcția asta. O să fie poate la o echipă de club, poate în continuare în lotul național. Și...

— Ce crezi, Dragoș, învățătura și sportul de performanță pot face casă bună? — îl întrebăm cu intenția de a găsi prin el răspunsul așteptat de tatăl său.

— În ce mă privește, pot să vă asigur că da. Sportul nu m-a incomodat de loc nici pînă acum și nu văd de ce m-ar incomoda de-acum înainte. Timpul pe care eu și alți colegi îl rezervăm voleiului, cei ce nu fac sport îl consumă cu alte preocupări mai mult sau mai puțin utile. Așa că...

Vorbește calm, convingător, sentențios și cu o maturitate ce contrazice pudicitatea juvenilă de pînă atunci. Acum recunosc în el pe Dragoș, voleibalistul imperturbabil în teren, dirijînd inteligent echipa și împrumutîndu-i în momentele grele calm, nonșalanță, curaj, dîrzenie.

— Ce facultate vrei să urmezi?

— M-ar tenta comerțul exterior, dar cred că va triumfa politehnica. Am început revizuirea materiei de examen... Între timp joc și volei...

— Te-așteptăm la o reîntîlnire, ca student și voleibalist fruntaș. Pînă atunci, succes! (A. B.).

MAI — LUNA PRIMELOR STARTURI INTERNAȚIONALE

Motocicliștii români se află în fața unui bogat program intern și internațional. Iată citeva amănunte:

TRIAL LA BUZĂU

Duminică se va desfășura în organizarea asociației sportive „Automobilul Buzău" un concurs de verificare a membrilor lotului republican de motocros, în vederea primelor întreceri internaționale. În program figurează o singură clasă pînă la 500 cmc, rezervată seniorilor și o probă pentru tineret. Alături de selecționabili, vor concura alergători de la Steaua, St. roșu Brașov, Metalul București, Poiana Cîmpina, Locomotiva Ploiești, Victoria Moreni și I.R.T.A. Tg. Jiu.

PRIMELE CONCURSURI INTERNAȚIONALE

Motocrosiștii români vor participa în cursul lunii mai la o serie de importante concursuri peste hotare. Astfel, la 3 și 10 mai, vor concura pe traseele din Tîrzic și respectiv Maribor (Iugoslavia), iar la 1 și 3 mai doi motocicliști ne vor reprezenta la competiții organizate în Cehoslovacia.

Obiectivul principal al federației îl constituie, însă, prima etapă a „Cupei Dunării", PROGRAMATĂ PENTRU 17 MAI, pe un traseu situat lîngă Budapesta. Pentru corespunzătoarea reprezentare a țării, antrenorul Gh. Ioniță va selecționa 4 alergători, în baza comportării din întrecerile interne și internaționale.

ALERGĂTORI DE DIRT-TRACK — PESTE HOTARE

Ion Bobîlneau (Voința Sibiu) și Cornel Voiculescu (Steaua) vor participa la trei concursuri internaționale, la Sofia, Plovdiv și Șumen, între 17—29 aprilie. Cei doi sportivi vor fi însoțiți de antrenorul Gh. Voiculescu.

ION CUCU — SANCȚIONAT

Cunoscutul alergător de dirt-track, Ion Cucu (Metalul Buc.), a fost suspendat de către conducerea clubului său pe o perioadă de 6 luni, pentru repetate acte de indisciplină. Sancțiunea respectivă a fost ratificată și de biroul federal.

Actualități

CAMPIONATELE EUROPENE FEROVIARE

Între 8 și 10 mai vor avea loc la București, în organizarea clubului sportiv Rapid, campionatele europene (feminine) feroviare de popice, ediția 1970.

Pînă acum și-au anunțat participarea reprezentativele *Cehoslovaciei, R.D. Germane, R.F. a Germaniei, Iugoslaviei Poloniei* și *Ungariei.* Se mai așteaptă confirmarea din partea echipelor *Bulgariei* și *Austriei.*

Ultima ediție a campionatelor feroviare europene feminine a avut loc în 1968 în Iugoslavia, unde, pe echipe, a cîștigat formația Rapid București.

CLASAMENTELE DIVIZIEI A

FEMININ

1. Voința Tg. M.	18	16	0	2	43680	56
2. Voința Buc.	18	15	0	3	43746	48
3. C.S.M. Reșița	18	10	0	8	43704	38
4. Rapid Buc.	18	10	0	8	42892	38
5. U.T. Arad	18	10	0	8	41222	38
6. Laromet Buc.	18	9	0	9	42572	36
7. Petrolul Pl.	18	9	0	9	41159	36
8. Voința C-ța.	18	7	0	11	40795	32
9. Voința Cluj	18	6	1	11	41503	31
10. Hidromecanica Brașov	18	6	0	12	42435	30
11. Metrom Bv.	18	5	0	13	41265	28
12. Gloria Buc.	18	4	1	13	41223	27

MASCULIN

1. Petrolul Pl.	18	15	0	3	94238	48
2. Olimpia Reșița	18	14	0	4	92593	46
3. Flacăra Cîmpina	18	12	0	6	91836	42
4. Rapid Buc.	18	10	0	8	93180	38
5. Voința Tg. M.	18	10	0	8	92397	38
6. Raf. Teleajen	18	8	0	10	91157	34
7. C.S.M. Reșița	18	8	0	10	90792	34
8. Gaz metan Mediaș	18	7	0	11	90395	32
9. C.F.R. Tim.	18	7	0	11	88303	32
10. Voința Buc.	18	6	0	12	90798	30
11. Constructorul Buc.	18	6	0	12	90494	30
12. Voința Cluj	18	5	0	13	88961	28

Etapa a XIX-a se va disputa la sfîrșitul săptămînii viitoare (18—19 IV.).

ÎNCEP ÎNTRECERILE PENTRU CALIFICĂRI

La 9 mai se va desfășura prima etapă a campionatului de calificare pentru divizia A. La întreceri vor participa cca 40 de formații campioane județene. Înscrierile se fac pînă la 28 aprilie.

CLUBUL

(Urmare din pag. 1)

de chiolhan care însoțesc uneori, din păcate, victoriile îndoielnice ale unor obscure echipe, inițiate de regulă de simpatizanți și prieteni într-ale paharului. Este vorba de acele cîntece tinerești-sportive pe care le așteptăm cu răbdare de ani de zile.

Nu de puține ori ne-am simțit jenați cînd cu prilejul unor contacte cu sportivi din alte țări se nășteau, spontan, acele întreceri în cîntece, ce dau farmec tinereții. Fiindcă sportivii noștri nu prea cunosc asemenea cîntece. De cele mai multe ori pînă și tradiționalul „Pe Mureș și pe Tîrnave", la care se apelează adesea, în lipsă de altceva, se stingea lamentabil pe la jumătate. Dacă memoria nu mă înșeală cred că cluburile care au cîntece proprii se numără pe degetele de la o mînă... Inițiativele luate în această direcție cu ani în urmă au sucombat prematur. Ce-ar fi să le reluăm? Poate dă tonul vreunul din cluburile mari și de prestigiu. Ce părere are Steaua, Dinamo sau „U" Cluj?

În sfîrșit, să extindem radiografia mai în profunzime în interiorul cluburilor sau la ceea ce se numește familia clubului.

Nu voi evoca în argumentație amicițiile puternice care se creau între jucători în perioada romantică a sportului (acea sudură sufletească ce călea echipele atit în fața greutăților materiale, cit și pe terenul de joc), ci, urmînd linia unui recent articol din „Sportul", voi ține seamă de condițiile zilelor noastre, care au modificat substanțial structura timpului liber și care fac, după părerea autorului acelui articol, ca sportivii să se împrăștie imediat după antrenamente, în cele 4 vînturi...

Nu voi aminti nici tradițiile bătrînelor cluburi englezești, bazate pe coeziunea de oraș sau de cartier, cu tabieturi exprimate nu numai vestimentar, ci și printr-un sistem de relații care nu seamănă cu nimic din ceea ce există în alte țări.

Mă voi referi înainte de toate la relația club-membri simpatizanți și la succesiunea generațiilor de sportivi în cluburile noastre. Fără voie, sînt obligat să fac o paralelă pornind de la două momente diferite. Cu ani în urmă, cu prilejul unui turneu de rugby în Țara Galilor, la recepția oferită de conducerea faimosului club Cardiff, în dreapta mea, la loc de onoare, picota sub povara anilor un bătrîn respectabil. La întrebarea puțin mirată adresată unui comesean, răspunsul a venit prompt. Cum, nu-l știți pe celebrul X care în 1908 a transformat o lovitură liberă de la 52 metri în memorabila întîlnire cu Spring-boks??...

Oare cîte cluburi de la noi așează la locurile de onoare internaționali care le-au făurit de-a lungul anilor faima? Au făcut-o Dinamo București și „U" Cluj cu prilejul aniversării a 20 și, respectiv, 50 de ani de existență. Dar după aceea cum se manifestă legăturile dintre fostele și actualele celebrități? Cum se realizează transferul de experiență al celor care azi au încărunțit? Unii au devenit antrenori în propriile cluburi (Apolzan, Voinescu, Titi Ionescu, Dan Niculescu etc.) Alții îndeplinesc funcții voluntare în conducerea secțiilor respective. Dar mulți alții vin pe la antrenamente și se uită stingheri la tinerii care trec nepăsători pe lîngă ei deoarece nici nu-i cunosc. Și nu-i vina lor. Altora li se întîmplă și mai rău, cum a fost cazul, de pildă, cu Nae Georgescu, „tunarul" Rapidului, sau cu cîțiva rugbyști veterani ai Progresului, care au fost somați (în cel mai desăvîrșit stil administrativ) să predea echipamentul...

Asemenea procedee brutale traumatizează, lasă urme în sufletul celui care a apărat cu dragoste — și uneori chiar cu anumite sacrificii — culorile unui club. Nu ar fi mai indicate retragerile festive și apoi promovările celor retrași într-o activitate utilă clubului sau asociației respective?

Forța clubului constă și în miile de fire nevăzute ce-l leagă de masa celor care-l iubesc. Virtuțile și atributele lui depind, printre altele, și de relațiile cu generațiile care în virtutea legii ireversibile a naturii au părăsit activitatea practică. Foștii sportivi nu trebuie uitați, deoarece reprezintă o parte a marii familii a clubului...

Soluții! Cu zecile, atunci cînd inițiativa învinge inerția. Cercurile de simpatizanți, atragerea în conducerea secțiilor, „consiliul internaționalilor", reuniunile periodice, insignele de onoare — sînt numai cîteva din largile posibilități de stimulare și cu puternice influențe moral-educative.

Esențialul este să începem.